

2. Kas direktiivi 2001/82/EÜ artiklit 65 ja „teenusedirektiivi” 2006/123/EÜ artiklit 16 ⁽²⁾ tuleb mõista nii, et liikmesriik võib teiste liikmesriikide pädevate ametiasutuste poolt oma riigi kodanikele välja antud veterinaarravimite hulgimüügilube õigustatult mitte tunnustada ning nõuda neilt lisaks ka liikmesriigi enda pädevate ametiasutuste antud hulgimüügilubade olemasolu, et neil saaks tekkida õigus veterinaarravimite paralleelimpordi lubade taotlemiseks ja kasutamiseks selles liikmesriigis?
3. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad veterinaarravimite paralleelimpordi üksnes niisuguse kasutusloa olemasolul, mida direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimeid kehtestavate ühenduse eeskirjade kohta (muudetud kujul) ette ei näe, ning mis seetõttu muudavad vajalikuks omada ettevõtet vastavas liikmesriigis ning täita kõiki selle direktiivi artiklites 72–79 ette nähtud ravimiohutuse järelvalve alaseid nõudeid, on kooskõlas ELTL artiklitega 34, 36 ja 56 ning „teenusedirektiivi” 2006/123/EÜ artikliga 16?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/82/EÜ veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (ELT L 311, lk 1, ELT eriväljaanne 13/27, lk 3).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Ühendkuningriik) 6. märtsil 2015 – Secretary of State for the Home Department versus NA**

(Kohtuasi C-115/15)

(2015/C 171/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Secretary of State for the Home Department

Vastustaja: NA

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas liidu kodaniku endine abikaasa, kes on kolmanda riigi kodanik, peab direktiivi 2004/38/EÜ ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 2 alusel elamisõiguse säilitamiseks tõendama, et tema endine abikaasa kasutas vastuvõtvast liikmesriigis nende abielulahutuse ajal aluslepingust tulenevaid õigusi?
- 2) Kas liidu kodanikul on liidu õigusnormidest tulenev õigus elada vastuvõtvast liikmesriigis ELTL artiklite 20 ja 21 alusel, kui ainus liidu liikmesriik, kus sellel kodanikul on õigus elada, on tema kodakondsusriik, kuid pädev kohus on tuvastanud, et kodaniku väljasaatmine vastuvõtvast liikmesriigist tema kodakondsusriiki rikuks tema õigusi, mis tulenevad Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklist 8 või Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 7?
- 3) Kas juhul, kui (eespool) teises küsimuses viidatud liidu kodanik on laps, on teda ainsana hooldaval vanemal tuletatud õigus elada vastuvõtvast liikmesriigis, kui tema väljasaatmisel vastuvõtvast liikmesriigist peaks laps temaga kaasa minema?

- 4) Kas lapsel on õigus elada vastuvõtvas liikmesriigis vastavalt määruse (EMÜ) nr 1612/68⁽²⁾ artiklile 12 (nüüd määruse (EL) nr 492/2011⁽³⁾ artikkel 10), kui tema liidu kodakondsusega lapsevanem, kes on töötanud vastuvõtvas liikmesriigis, on lakanud elamast vastuvõtvas liikmesriigis enne, kui laps selles riigis haridusteed alustab?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb liidu kodanike ja nende perekonnaliikmete õigust vabalt liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil, millega parandatakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määrus (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT 1968, L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15).

⁽³⁾ Nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus (EMÜ) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (ELT L 141, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Hispaania) 9. märtsil 2015 – Confederación Sindical ELA ja Juan Manuel Martínez Sánchez versus Aquarbe S.A.U. ja Consorcio de Aguas de Busturialdea

(Kohtuasi C-118/15)

(2015/C 171/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Confederación Sindical ELA ja Juan Manuel Martínez Sánchez

Vastustajad: Aquarbe S.A.U. ja Consorcio de Aguas de Busturialdea

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 1 punktiga b koostoimes selle artikli 4 lõikega 1 on vastuolus seda direktiivi ellu viivatest Hispaania õigusnormidest tulenev tõlgendus, mis välistab (töölepingute) ülevõtmise, kui avaliku sektori ettevõtja – kes vastutab (avaliku) teenuse eest, mis on tema enda tegevusega kaasnev ja mis nõuab konkreetsete materiaalsete vahendite kasutamist ja mille osutamise ta korraldas lepingu alusel, kohustades teist lepingupoolt kasutama temale kuuluvaid vahendeid – otsustab jätta lepingu pikendamata ja hakata ise vahetult teenust osutama, kasutades oma personali, mitte aga teise lepingupoole personali, nii et teenust osutatakse edasi üksnes selle muudatusega, et tegevust läbi viivad töötajad on vahetunud ja nad alluvad erinevale tööandjale?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiiv 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98).